



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

LXV. De Jure Metropolitico Archiepiscopalis Ecclesiæ Moguntinæ in novam
Diœcesim Fuldensem, ejusque Clerum & Populum. 15. Septembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

& auctoritate fulgentes, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis: Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, presentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes; illis aliis in suo robore permanens, ad effectum validitatis & perpetuae firmitatis praemissorum omnium & singulorum, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter & expresse derogamus; contrariis quibuscumque.

§. 24. Nulli ergo omnino hominum liceat, paginam hanc Nostrae absolutionis, confirmationis, approbationis, roboris adjectionis, declarationum, ordinationum, derogationum, decretorum, & statutorum infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quinquagesimo sexto, tertio Kalendas Augusti, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

J. Card. Pro-Datarius.

D. Card. Passioneus.

VISA
De Curia J. C. Boschi.

L. Eugenius.

Loco + plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Sanctio poenalis.

Dat. 30. Julii 1756. Pont. 16.

LXV.

De jure Metropolitico Archiepiscopalis Ecclesiae Moguntinae in novam Dioecesim Fuldensem, ejusque Clerum & Populum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procerum. Privilegia ita temperanda, ut Ecclesiasticam Hierarchiam non perturbent.

Saluberrimum Apostolicae providentiae benignitatisque institutum a Praedecessoribus Nostris Romanis Pontificibus sapientissime initum servatumque, ut iis quidem, quibus potuissent, titulis & honoribus insignes Ecclesias magis magisque ad Nominis Divini cultum, & Christianissimum utilitatem adaugerent, sed pari nihilominus circumspicione ac diligentia Hierarchicum Ecclesiae Catholicae ordinem in hisce ipsis honorum largitionibus inviolatum atque intactum decretis ac rescriptis suis custodirent, a suscepti Pontificatus Nostri exordio ita, quoad Nobis integrum fuit, tenere & sequi studuimus, ut nullas hac in re Apostolicae Nostrae vigilantiae partes ubique gentium desiderari passim fuerimus. Quamobrem cum insignis & antiquissima Abbatia Fuldenensis, quae intra fines Provinciae Moguntinae sita esse non ambigitur, multis nominibus clara, maxime vero propter Privilegia, quibus per Romanos Pontifices, atque ipsos etiam Seculares Principes locupletata fuit, in Germania

plurimi fieret, magnoque in honore haberetur; non immerito Nos, ad majus Catholicae Fidei praesidium atque ornamentum, Abbatiam ipsam in Episcopatum ereximus, ejusque Abbatem pro tempore existentem in Episcopum & Abbatem infimul constituimus, quemadmodum ex aliis Nostris sub Plumbo expeditis literis, quarum tenorem, quatenus opus sit, hisce presentibus pro expresse & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 1. Cum autem post Episcopatus hujusmodi erectionem, atque Episcopi ordinationem, quaedam eruperit controversia super auctoritate, quae Archiepiscopo Moguntino in dicta nova Episcopali Dioecesi Metropolitico jure competere deberet; ut ea quancitius, & absque ulla judiciali strepitu absolveretur, controversiam ipsam ad Nos advocavimus, reque tota per Nos ipsos diligenter considerata, itemque in consilium adscitis peritissimis in jure Canonico viris Nostrae Romanae Rotae Auditoribus, quemadmodum eximia Moguntinae Sedis dignitas, non inter Germanos tantum, sed universo Christiano Orbi perspecta exposcere videbatur, laetati admodum sumus, quod eorum suffragia tum ore tenus, tum etiam scripto exposita, & in manibus Nostris relicta, cum concepta jam prius in mente Nostra sententia prorsus convenirent. Quapropter uniformi praedictorum Auditorum sensui inherentes, ea ipsa die, videlicet decima Augusti superioris anni MDCCCLV. decrevimus ac declaravimus, praedictas Nostras literas super erectione Abbatiae Fuldenensis in Episcopatum, atque alias praecedentes itidem Nostras super approbatione & confirmatione cujusdam concordiae inter Episcopum Herbipolensem & Abbatem Fuldensem peractae, ita semper accipiendas esse, interpretandas, atque intelligendas, ut per eas nihil omnino detractum, aut imminutum censeatur de auctoritate & jure Metropolitico, quod in tota Provincia, atque adeo etiam in novo Episcopatu Fuldeni, & universa ejus Dioecesi, Moguntino Archiepiscopo competit, juxta praescriptum sacrorum Canonum, & Sacri Concilii Tridentini; salva tamen ex alia parte, atque illaesa manente exemptione passiva, atque immediata subjectione huic Sanctae Sedi Apostolicae, quibus haecenus juxta formam suorum privilegiorum gavisi sunt, & gaudere debent Monachi omnes, & Monasterium Fuldense, cum sua Abbatiali Ecclesia, quae nuper in Cathedralem erecta est, aliisque Ecclesiis, quae secundum praesentem statum eidem Monasterio pleno jure incorporate & subiectae reperiantur; ita tamen ut Populus & Clerus Secularis ab ejusmodi Ecclesiis quomodolibet dependens, propter hoc a jure Metropolitico praedicto nequaquam exemptus censeatur.

§. 2. Quo itaque firmiter Decretum hoc Nostrum subsistat, & servetur exactius, Decretum ipsum tenore praesentium Apostolica auctoritate confirmamus, atque inviolabili Apostolica firmitatis robore communimus.

§. 3. Decernentes idem Decretum, & praesentes Nostras literas, semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari debere; sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, & eorundem Cardinalium Congregationes, necnon Apostolicae Sedis Nuntios, & quovis alios quacumque praerogativa & potestate fungentes & functuros, judicari, & definiti debere; ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Relata sunt superius Constit. IV. pag. 15. & seq.

Pontificis sollicitudo in componenda inde exorta controversia.

Metropolitico jus Ecclesiae Moguntinae in novam Dioecesim Fuldensem ejusque Clerum & Populum asseritur.

Nihil detractum vult exemptioni Abbatialis Episcopalis Ecclesiae, Monasterii, eidemque adnexarum Ecclesiarum.

Clausulae & Decreta ad praemissorum firmitatem.

Derogatio
contrariis.

§. 4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque, & Synodali-
bus Conciliis editis generalibus, vel specialibus
Constitutionibus & Ordinationibus, & quibus-
cumque aliis, in contrarium præmissorum, etiam
a Nobis, quomodolibet concessis, confirmatis,
& innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides sum-
puum.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præ-
sentium litterarum transumptis seu exemplis,
etiam impressis, manu alicujus Notarii publici
subscriptis, & Sigillo personæ in dignitate Ec-
clesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus
fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibe-
retur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Data 15.
Sept. 1756.
Pont. 17.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 15. Septembris MDCCCLVI.
Pontificatus Nostri Anno decimosextimo.

Cajetanus Amatus.

LXVI.

Refractariis Constitutioni *Unigenitus* an, & quan-
do SS. Corporis Christi Viaticum denegari de-
beat, Encyclica hac Epistola definitur.

*Venerabilibus Fratribus Nostri, S. R. E. Car-
dinalibus, ac Archiepiscopis, & Episcopis
Regni Galliarum, in novissimis comitiis Cleri
Gallicani congregatis.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Pontificis
cura & solli-
citu de
urbata in
Gallias Ecce-
siaz tranqui-
litate resti-
tuenda.

EX omnibus Christiani Orbis regionibus, ad
quas imposita imbecillitati Nostræ pastoralis
cura protenditur, quum multa sæpe ad nos de-
ferantur, quæ animum Nostrum pro omnium sin-
gularumque Ecclesiarum statu sollicitum & an-
xium habeant, vix tamen aliunde nobis majores
perturbationis, atque doloris causæ accide-
runt, quàm ex gravissimis controversiarum &
dissensionum incommodis, quibus florentissimum
istud Regnum, & Catholicam Gallorum nationem
aliquot abhinc annis jactari cognovimus. Neque
sane destitimus hoc toto perturbationum vestra-
rum tempore Deum optimum maximum enixe ro-
gare, ac interpositis etiam aliorum precibus,
orare atque obsecrare, ut ipse, qui Deus pacis
est, veram solidamque tranquillitatem turbatis
Ecclesiis vestris reddere dignaretur. Sæpe etiam,
datis ad carissimum in Christo filium nostrum Lu-
dovicum Galliarum Regem Christianissimum Apo-
stolicis litteris, illius opem & brachium ad Ec-
clesiasticæ pacis tutelam atque præsidium implo-
ravimus. Iis autem, qui ad Nos & ad Sedem
Apostolicam de rebus istis recursam habuerunt, ea
semper responsa dedimus, quibus Nos promptos
paratosque declaravimus, pro pace Ecclesiæ Gal-
licanæ, quam sincera & constanti dilectione pro-
sequimur, quidquid Nobis vitæ superesse posset,
libenter impendere; atque omnia, quæ Nobis
agenda proponerentur, & aggredi & urgere,
dummodo ejusmodi consilia essent, quæ ad re-
vellendum malorum germen apta & idonea di-
gnoscerentur, & quorum executio cum spe pro-
speræ eventus suscipienda, & ad intentum finem
utiliter processura videretur.

Pluribus
nomibus
Gallicani
Cleri virtus
commendat-
ur.

§. 2. Gravem atque diurnam de rebus ves-
tris sollicitudinem, qua hactenus affecti fui-
mus, non parum sublevarunt litteræ e Gallicani
Cleri Comitibus die 31. Octobris elapsi anni ad
Nos scriptæ; quas quidem legentes, vestram,
Venerabiles Fratres, summatim atque constantiam,

vestram perpeximus perfectam consensionem in
custodiendo veræ sanæque doctrinæ deposito, &
in retinenda, quam semper majores vestri pro-
fessi sunt, erga Apostolicam Beati Petri Sedem,
Catholicæ Unitatis centrum, observantia & ve-
neratione. Neque enim ullam inter vos dissen-
sionem vigere comperimus, quoad canonicas re-
gulas & principia; sed scissuras tantummodo esse
inter vos in deligendis statuendisque mediis, qui-
bus utendum necessario est, ut eadem communia
principia in usum deducantur. Quod quamvis
optandum fuisset longe abesse a Conventu vestro,
haud tamen mirum videri debet, scientibus, id
alias inter sacros Antifites, & doctrina & mo-
rum sanctitate conspicuos, in gravissimarum re-
rum tractatione evenisse. In magnam autem præ-
conceptæ consolationis nostræ accessionem sese ob-
tulit eximia Christianissimi Regis pietas & religio,
cum hæreditario ipsius in hanc Apostolicam Se-
dem obsequio juncta, quæ non in recentiori-
bus tantummodo illius litteris, quas die 19. De-
cembri ejusdem elapsi anni, prædictam Cleri epis-
tolam huc mittens, ad nos dedit, sed in cæteris
quoque omnibus ab eo conscriptis, præclare eni-
tuit; in quibus testari possumus atque debemus,
Nos semper illius Regii animi sensus eos plane
deprehendisse, qui maxime decebant Orthodo-
xum Principem, & vera in Deum religione, &
sincera erga Romanam Sedem pietate præditum,
eumdemque pacis atque concordie in suis regnis
restituendæ & conservandæ amatissimum.

§. 3. Tanta est profecto in Ecclesia Dei au-
thoritas Apostolicæ Constitutionis, quæ incipit
Unigenitus, eademque sibi tam sinceram venera-
tionem, obsequium, & obedientiam ubique vin-
dicat, ut nemo Fidelium possit, absque salutis
æternæ discrimine, a debita erga ipsam subjec-
tione sese subducere, aut eidem ullo modo refragari.
Hinc porro consequitur, ut in ea, quæ
exorta est, controversia, utrum hujusmodi refrac-
tariis sanctissimum Corporis Christi Viaticum ex-
petentibus denegari debeat, sine ulla hæsitatione
respondendum sit, quoties prædictæ Constitutioni
publice & notorie refractarii sint, denegandum
eis esse; ex generali nimirum regula, quæ vetat
publicum atque notorium peccatorem ad Eucha-
risticæ Communionis participationem admitti, sive
eam publice, sive privatim requirat.

§. 4. Publici autem atque notorii sunt refrac-
tarii, in casu, de quo agitur, quicumque per
sententiam a Judice competente prolatam rei de-
clarati sunt, eo nomine, quod debitam prædi-
ctæ Constitutioni *Unigenitus* venerationem, obse-
quium, & obedientiam contumaciter denegave-
rint; quicumque etiam hujusmodi contumaciæ reos
se in judicio confessi sunt; ac præterea illi,
qui quamvis nec a Judice condemnati, neque
reatum suum in judicio confessi fuerint, nihilo-
minus, vel eo tempore, quo sacrum ipsum Via-
ticum suscipiunt, propriam inobedientiam
& contumaciam adversus Constitutionem *Unige-
nitius* sponte profitentur, vel in antea vitæ
decursum aliquid evidenter commisisse noscuntur,
manifeste oppositum venerationi, obsequio, &
obedientiæ eidem Constitutioni debitæ, in eo-
que facto moraliter perseverare; quod ita vulgo
cognitum est, ut publicum scandalum inde ex-
ortum, non adhuc cessaverit: in his enim ca-
sibus eadem omnino adest moralis certitudo, quæ
habetur de iis factis, super quibus Judex senten-
tiam tulit, vel saltem alia suppetit moralis certi-
tudo prædictæ similis & æquipollens.

§. 5. In quo tamen præ oculis habenda est
differentia quæ intercedit inter notorium illud,
quo merum aliquod factum deprehenditur, cu-
jus facti reatus in ipsa sola externa actione

Regis Chri-
stianissimi
pietas ac re-
ligio.

Publicis &
notoriis re-
fractariis
Constitutio-
ni *Unigenitus*
SS. Viaticum
jure denega-
tur.

Publici &
notorii refrac-
tarii qui.

Duplex no-
torii species,
variaque de-
monstratio.

confi-